

Ligesom *Arvingens* Udsigter ganske afhænger af Arveladerens Dispositioner i levende Live, saaledes er hans Ret *begrænset til den ved Arvefaldet tilstedeværende Formue*. Anderledes med Successionsretten til et Majorat.

En Række Personer er i en nærmere bestemt Orden berettiget til at tiltræde Brugen af samme, naar visse Betingelser foreligger, som Regel en tidligere Besidders Død. *Der er tilsikret de berettigede Nydelsen af et ganske bestemt Formuegode*, hvis Størrelse ikke afhænger af den øjeblikkelige Besidders Dispositioner. Der foreligger saaledes her en virkelig Ret, der som enhver anden Formueret er beskyttet ved Grundlovens § 80.

Medens bestaaende Arveregler kan ændres ved nye Arvelove, idet disse bestemmer over *fremtidig Erhvervelse*, er Successionsretten til et Majorat *allerede erhvervet* og Nydelsen deraf blot betinget af, at man i det afgørende Øjeblik er den nærmeste berettigede, og denne Ret kan derfor kun berøves imod fuldstændig Erstatning.

Til at fravige dette Synspunkt findes heller ingen Hjemmel i Grundlovens § 91; dette Lovbud tilsigter kun at skabe fri Jord i fri Mands Haand, idet hverken Grundloven eller senere Lovgivning forbyder Baandlæggelsen af Kapitaler, *men da Frigivelse af Jorden meget vel kan ske uden Krænkelser af den successionsberettigede Slægt, findes der i § 91 ingen Hjemmel til at fravige Grundlovens Bestemmelser om Ejendomsrettens Ukrænkelighed*.

Efter foranstaaende maa ogsaa vor Stilling til Besidderne bedømmes, men Lovforslaget har tilsyneladende ganske overset det virkelige Forhold. Nuværende Besidder faar med Erdrag af Afgifter ikke blot Jorden givet fri, men tillige $\frac{3}{5}$ af Majoratsformuen, medens de to nærmeste Successorer som Billighedsersatning kun faar $\frac{2}{5}$. Vi kan ikke lade os nøje med denne Billighedsersatning, men mener, at vor Ret maa respekteres fuldt ud gennem Baandlæggelse af Majoratsformuen.

Den nuværende Besidder har ikke nogen som helst anden Ret til Majoratsformuen end enhver af sine Efterfølgere. Besidderen har fremfor dem kun en Brugsret. I Forhold til de baandlagte Kapitaler er han retlig ligestillet med de senere berettigede.

Ved alle tidligere Forsøg paa Løsningen af Spørgsmaalet om Lens og Stamhuses Ophævelse har disse Grundsætninger i Hovedsagen været knæsatte. Jeg skal saaledes henvise til Lenskommissionens Betænkning, hvor Venstres Repræsentanter, Gruppe D, udtaler: „Man er klar over, at en Forandring i den bestaaende Tilstand ikke bør medføre, at nogen, som under denne i Kraft af Fødsel eller Undfangelse har erhvervet en Ret, indskrænkes i den fulde Nydelse af denne, og at nogen ved Tilstandens Forandring kommer til at oppebære en uberettiget Fordel.

Skønt der efter Lovforslaget synes tilstræbt en frivillig Ordning, er der ingen, der har spurgt om vor Mening, hverken Forslagsstillerne eller Besidderne. Medens disse omfatter en Kreds af ca. 80 Personer, er der Tusinder og atter Tusinder af successionsberettigede, henhørende til de forskellige Samfundslag.

Vi er besluttede paa efter Evne at hævde vor Ret, saa at vi ikke berøves den Retsbeskyttelse, der tilkommer Landets øvrige Borgere, og vi føler os overbeviste om, at det ærede Udvalg ved nøje Prøvelse af vor Henvendelse vil komme til det Resultat, at denne store og betydningsfulde Sag *kan* og *ber* løses i Overensstemmelse med Ret og Retfærdighed, saaledes at saavel Samfundets som vore Krav sker Fyldest.

Jørgen Sehested.

C. F. Knuth.

Erik Schaffalitzky de Muckadell.